

De Colors!

2012. június 2. országos találkozó EGER - „a szeretet akkumulátora”

Először is leszögezném, hogy kezdő Cursillistaként (hisz még nem volt évfordulóm) már egy-két dolgot megtanultam a Cursillos rendezvényekről:

1. tárd ki a szívedet
2. vigyél magaddal zsebkendőt.

Eger. Csodálatos város, egy randevú tökéletes helyszíne.

Határtalan izgalommal léptem át a Székesegyház ajtaját, hisz nem más várt engem a randevún, mint maga Jézus Krisztus, a Szentlélek meghívása által.

Bevonuláskor a zenekar az „Ez az a nap mit az Úr rendelt” kezdetű éneknek köszönhetően csak még inkább bizonyossá tett arra vonatkozóan, hogy ez valójában a „mi” közös napunk, Jézusé és az enyéem.

A találkozás mindig különleges, mely ráadásul egy felfokozott érzelmi töltettel párosul. A Szentlélek békét és megnyugvást teremtett a lelkemben, miközben Isten jóságos irgalma, kegyelme és szeretete túlcserdült a szívemben.

A szentmise alatt mindez csak még hatványozottabban megsokszorozódott bennem.

A szentírás felolvasása János evangéliumából történt: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz.”

Szóval, ha mi Cursillisták vagyunk a szőlővessző, mely bő termést hoz, azaz finom nedűvé alakul át, akkor jelentem, hogy Eger borospincéiben nem lesz hiány, hisz több mint ezer gyümölcsöt hozó szőlőtő volt jelen e napon.

A kitűnően megszervezett ízletes, meleg ebédet követően a desszert mellett volt alkalom a kedves ismerősökkel beszélgetni néhány szót, meghívást kapni egy-egy következő

összejövételre, és begyűjteni azt a rengeteg mosolyt, melyek a „hitemben még jobban megerősödtem” arcokról tekintettek vissza ránk.

Következtek a tanúságtevők.

Hogyan is lehetne néhány mondatban leírni azt, melyek egy-egy ember életből hol éveket, hol évtizedeket mutattak be. Hallhattunk Isten nélküli hitről, reménytelenségről, tragédiákról. Hosszú, kikövezett, rögös utakról. Mégis volt bennük valami közös, egy akarat, egy cselekedet, mely nem más, mint **Úton Isten felé**. És a felé vezető úton az addigi sziklás, talptörő kövek átváltoztak szeretetté, szerelemmé, boldogsággá, egy kinyújtott segítő kézzé, egyszerűen az Istenre való rátalálás örömévé.

Nagyon elgondolkodtató beszédek voltak, melyeket talán a következőképpen tudnám magammal vinni: Fogadjunk el dolgokat, úgy ahogy vannak, Isten akarata szerint, hisz Isten nem engedné meg a rosszat, ha a rosszból nem tudna jót kihozni. Bár lehet, hogy ennek útjait nem teljesen értjük, és néha úgy tűnik, hogy Isten távol van, és képtelen megakadályozni a rosszat, de soha ne feledjük, hogy gondviselése által bölcsességben és szeretetben elvezet bennünket céljaihoz.

Hálás szívvel köszönöm ezt a feledhetetlen napot, melynek végén kéz a kézben, lelkünk mélyéről felcsendült az ajkunkon az a színes, pompás álmodott kép, mely varázslatosan valóságossá vált a szervezők fáradhatatlan munkájának köszönhetően.

Az Úr áldása kísérje őket, és valamennyi keresztény közösségbeli testvérünket.

És végül egy útravaló Szt. Teréz anyától: „Semmi se zavarjon, semmi ne rettentsen. Minden elmúlik, Isten nem változik. A türelem mindent elér. Aki Istennél van, annak semmi sem hiányzik, Isten egyedül elég!”

De Colores!

Sarkadi Ildikó